

Desatero o Židech

Obnova 3. září 1938

I. Židovský národ býval národem vyvolaným. Byl to před Kristem první národ na světě, ale jako celek se zpromovětil svému poslání už za života Kristova, po- něvadž chtěl hmotně panovat nad všemi národy a Kristem jako duchovním Spa- sitelem světa pohrdl.

II. Od ustanovení Nové Smlouvy jsou Židé jako celek národ zavržený a du- chovně vydělený, který si však přes to ponechal staré naděje na hmotné o- vladnutí a zotročení všech ostatních ná- rodů. Židé falšníci nejsou více Židé starozákonní; maopak odporují vytváře- cím Starého Zákona a stavějí se do nepředsnějších řad protivníků Jahve, onoho Jahve, který je povýšil nad vše- chny národy.

III. Novým vyvolaným lidem Hospodi- novým jsou v Nové Umhové křesťané, to jest učenáři, stoupanci a dědicí Kri- stova, a místo Synagogy, jež měla na Krista připravovat, nastoupila Obecná a lediná církev, která v sobě zahrnuje veškerý dílek Boží. V anticirkvi, shro- nující všechny protivníky Boží a Kri- stovy, zaujímají Židé přední místo, a Anti-krist, vůdce protivníků Kristových, jest oním spasitelem, jež Židé očekávají a jež vyhovuje jejich smyslové před- stavě o Mesiáši.

IV. Jednotliví Židé nemají všichni tožej zaupětí proti křesťanům, a stává se po ruzum, že někteří z nich dovedou odložit své představy do té míry, aby se neuzavírali křesťanské pravdě a aby se z nich stali upřímní křesťané. Národ židovský jako celek má sílseno od Krista, že se obrátí na konce světa k svému pra- věmu Spasiteli a napraví svou dlouhou dějinnou chybu. To a vzpomínky na ně- kdější jedinečnou národní velikost káží

křesťanům, aby pohlíželi na Židy jako na poznamenané hmevem Božím, avšak nikoli zhažené všech lidských práv a vy- loučené z příkazu Kristova mlouvatí všechny lidi, i nepřítelé.

V. Patří tedy ke křesťanské lásce, aby křesťané nepohrdali Židy jako lidmi. Křesťané mají mít snahu přivést Židy v křesťanské společenství víry a mraví, mají je přemáhati dobrým příkladem a vysřtřháním nespřavedlosti vůči nim. Jest proti lásce k bližnímu podezřívati ze- zasady a bez rozdílu každého Žida, ne- návíděti Židy jen pro jejich národní a rasovou příslušnost a vyhrocovati i dobré Židy z univesálního společenství kře- stanské lásky.

VI. Žida, který přijal upřímné křes- tianství, který zařídil svůj život podle křesťan- ských příkazů a zbavil se všech vlast- ností, jež ho činí nepřítelským křesťan- stvu a ostatním národostem, takového Žida jest ve všem klásti na roven kře- stianu. A to stejné tehdy, když se při- hlásil takový pokřtěný Žid k jiné národ- nosti, jako tehdy, když se hlásil k jiné otečřané k židovské národnosti. Jako čin Svoičinliv není židovská rasa nikterak horší než kterýkoliv jiný kmen nebo plé- méně pod sluncem.

VII. Toto stanovisko nebrání křesťa- nům ani pohánim, aby se neměli na pozoru před špatnými vlastnostmi Židů zpromovětilých. Židé, kteří zavrhli Kri- sta, byli postiženi tím, že se všechny je- jich duchovní síly a vlastnosti, jež měly sloužiti nadpřirozenému cíli, zvrhly ve službu věcem světa.

VIII. Se stanoviska společenosti také není nespřavedlivo, vydávati zákony, po- stihující stejnou měrou Židy jako ne- židy, i když se ví, že budou postihovati většinou Židy jako nečinyhé k určitým vadným činům. Není nespřavedlivo vyho- šťovati jednotlivé Židy z území, na kte- rém se opětovně dopouštějí činy proti zákonům, škodných a zhoubných proti občvatelstvu nežidovskému. Židé, kteří se takových činů varují, nemají býti zatřzováni do kategorie Židů provinilých a nemá jim býti čínsno příkoří pro pouhé jméno Žid.

IX. Ježto Židé jako celek tvoří svým historickým údělem i svými vlastnostmi, vyplývajícími z jejich zpromověty, všude zvláštní společenskou skupinu, která se chová svým osobitým způsobem, má spo- lečnost právo pečovat o takové zařázení Židů do celku společenosti, které by na jedné straně zamezilo jejich škodlivý vliv a na druhé straně jim dalo možnost pokojného života a ochranu před výstřel- ky protižidovské nenávisiti. Takového ře- šení se nedosáhne tím, že se Židé jako celek budou vyprovádět z některého úze- mčí, poněvadž všichni Židé nemusejí u- platňovati své sklony a není spřavedlivo, aby nevinní trpěli s vinilnými.

X. Řešení, jež navrhuje linnit slomisti- ké, není možno provéstí v obecném mě- řtku. Jednak by nebylo možno vytvořit stát, který by pojal v jednotnou organi- saci všechny ty ruznorodé židovské kme- ny i typy, jaké se vytvořily v průběhu židovské diaspory; jednak praktický pří- klad dnešní Palestiny ukazuje, že takové pokusy narážejí na nepřekonatelné ob- stáky. V nejlepšíh případě by něco tako- vého mohlo býti jen částečným řešením, jež by vlastní problém neodstranilo.

Zbýněk ABECEDA